

ANTYTILA, Ти саме та

Першим було світло,
Далі вже я і ти.
Променями проникло,
В темряву пустоти.
В ній освітило душі,
В ній возвело світи,
Людині дало заповіт: люби, люби, люби!

Ти - саме та, яку,
Ти - саме та, кому,
По колу десятому,
Далі співатиму, що люблю.
Ти - саме та, яку,
Ти - саме та, кому,
Небо триматиму,
І навіть не знатимеш, бо люблю.

Іноді був занудним,
Іноді як їжак,
Іноді від твоїх ідей,
В мене зривало дах.
Де тепер стеля й стіни?
Де їх новий кордон?
Ми разом, але alone, alone, alone...

Ти - саме та, яку,
Ти - саме та, кому,
По колу десятому,
Далі співатиму, що люблю.
Ти - саме та, яку,
Ти - саме та, кому,
Небо триматиму,
І навіть не знатимеш, бо люблю.